

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 94.

Tredie Session.

62de Møde.

Torsdagen den 22de Januar.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): Det er af den ærede Ordfører fremhævet som en Indvending mod den Centralisation, der efter Udvalgets Mening skulde være en betænkkelig Folge af Udvalgets Forslag om eet Colonialraad, at en saadan Centralisation vilde ikke svare til de hidtilværende Forhold. Jeg skal tillade mig at troe, at det netop vil svare dertil. Den ærede Ordfører har formeentlig overseet, at der lige indtil Emancipationsperioden i 1848, ja endog efter den Tid, idet der først i 1849 skete en midlertidig Forandring deri, bestod en vestindisk Regjering, foruden den vestindiske Overret, som endnu bestaaer for samtlige Der, som i høieste Grad, i Forbindelse med Generalgouverneuren, centraliserede det Hele under sig. Den Omstændighed, at der desforuden var en særlig Commandant eller Gouverneur paa St. Thomas med et saakaldet kongeligt Raad under sig, beviser Intet videre, end hvorledes man i Vestindien kan skabe store Titler og Forhold for ringe Gjenstande, men slet ikke, at St. Thomas stod i noget uafhængigt Forhold til Centralregjeringen paa St. Croix; tværtimod, Gouverneuren paa St. Thomas havde Sæde og Stemme i den vestindiske Regjering, saasnart han var tilstede paa St. Croix, ikke at tale om, at den sidste Gouverneur paa St. Thomas kun var constitueret som saadan, men var virkelig Medlem af den vestindiske Regjering. Centralisationen har saaledes hidtil paa ingen Maade blot bestaaet i Gouverneurens Person eller Moderlandets Regjering; men den har virkelig bestaaet paa selve Derne, og man kan med Sandhed sige, at de 3 Der have hidtil lige overfor Moderlandet ligesaa meget

havt Charakter af een Colonie som af Colonier. Denne Grindring beder jeg ogsaa fremhævet som en Modbemærkning mod Angivelsen om, hvad der finder Sted i de engelske og franske Colonier, hvor hver Colonie, der just ikke altid behøver at være hver Der, for sig har sit Raad. Jeg er for Diebliffet ikke underrettet om, om der ikke skulde være flere Der, som ere forenede under eet Raad; men jeg veed heller ikke, om det er Tilfældet i de engelske og franske Colonier, at 3 saa smaa Forhold omfattende Der med en saa lille Population som de dansk-vestindiske Der, ere fordeelte i 2 eller 3 Colonier. Jeg vil meget gjerne give den ærede Ordfører Ret i, at disse Der ikke kunne ansees for andet end at være store Communer; men Conseqventsen af denne Betragtning fører i mine Tanker ikke til, at disse 2 eller 3 Communer skulle hver have sit Colonialraad, og ikke noget fælles Colonialraad; men den fører meget snarere dertil, at de hverken skulle have Colonialraad eller Coloniallov, men kun Borgerraad, som de hidtil have havt. Det vil jeg meget gjerne erkjende var consequent; men om det er rigtigst, er et andet Spørgsmaal, som for Diebliffet ikke foreligger, skjøndt det er mig bekendt, at der er dem, som have den Mening — og der kan ogsaa anføres vægtige Grunde derfor — at det slet ikke behøves, at der gives saadanne constitutive Bestemmelser om Coloniernes Forhold til Moderlandet, som de, der ere Basis for det hele Colonialforslag. Jeg vil imidlertid tillade mig at erindre, uagtet det egentlig ikke for Diebliffet foreligger, at Ideen om en saadan consequent Bestemmelse om Coloniernes Forhold som Eenhed ligeoverfor Moderlandet ingenlunde er blot opstaaet hos Regjeringen selv; den har ogsaa sin Grund og sin Berettigelse i de Forhandlinger, der fandt Sted i den overordentlige